

[Jes Lunde]

Vi er i SF helt på det rene med, at der selvfølgelig er nogle konkurrenceevnehensyn at tage, for der er ikke noget ved at jage alle virksomhederne til Polen og lade dem forurene dér. Det er ikke nogen gevinst hverken for de beskæftigede i Danmark eller for miljøet.

Men vores pointe er, at det godt kan lade sig gøre at gøre noget ved miljøproblemerne også i erhvervslivet uden at lamme konkurrenceevnen. Metoden er, at de miljømæssige afgifter gennemføres i et planlagt langtidsløb, så virksomhederne får fuld klarhed over, hvad der er i vente, og på et tidligt tidspunkt kan planlægge efter det, og samtidig at tilbageføre provenuet fuldt ud til erhvervsvirksomhederne som lettelse i andre omkostningsfaktorer.

Det kan være ved at sætte skatten ned på arbejdsløn i god tid forud for overenskomstforhandlingerne, så det kan indgå med vægt dér. Det kan også være ved at indføre negative arbejdsmarkedsbidrag, hvis det er den rigtige metode at gøre det på, en mere direkte måde over for erhvervsvirksomhederne. Vi er sådan set meget fordomsfrie over for de måder, man vælger at gøre det på. Men vi synes, at det er helt afgørende, at vi får erhvervslivet med til at trække i denne her sag, med til at løse vore miljøproblemer. Ellers kommer vi ikke ret langt.

I SF tror vi egentlig også, at flere partier i regeringen er parat til at gå i dialog med os om det. Spørgsmålet er selvfølgelig, om det fjerde og sidste parti, CD, vil give regeringen lov til det, eller om de skal have lov til alene at blokere på det felt her. Måske kunne det hjælpe lidt, hvis de tre andre regeringspartier ville minde CD om, at Konservative og Venstre i forårets forespørgselsdebat om en skattereform på det økonomiske område var mere positive over for SF's dagsorden, end de var over for den afværgedagsorden, som regeringen kom med på CD's vegne. Det kan hr. Aagaard bekræfte, og det vil Venstre også kunne bekræfte. Sådan var det. Så måske laver CD nogle pyrrhussejre for sig selv på det område her. Det synes jeg at de tre andre regeringspartier skulle tage bestik af.

Så skal jeg også kommentere forslagene i pakken enkeltvis.

Jeg skal først sige om lovforslag nr. L 299, at vi kan støtte indførelsen af afgiften på bærepo-ser. 50 øre er ganske vist lidt småt, men det er da en begyndelse. Derimod kan vi ikke rigtig

forstå, hvorfor denne afgift skal stå alene. Når man kommer hjem fra butikken, er bæreposen kun en vis del af det affald, man har med hjem. Man har en masse andet affald med sig hjem helt ufrivilligt, fordi tingene overemballeres. Vi savner en afgift på emballage, så vi også kan få fat i den del af problemet.

Så er der lovforslag nr. L 300 med forhøjelserne af priserne på benzin og diesel. Det kan vi også støtte. Men vi mener egentlig, at der er brug for at gå hurtigere frem. Regeringens redegørelse i bogen »Ny kurs« fortæller os jo, at det tyske afgiftsniveau inklusive moms ligger 62 øre over det danske. Det skridt må man da umiddelbart kunne gå. Vi kan ikke se nogen grund til at vente med henvisning til forskellige avancestrukturer og sådan noget. Vi må gå ud fra, at der er en rimelig fri konkurrence, og derfor må det også være muligt umiddelbart at harmonisere op til det tyske afgiftsniveau. Vi har såmænd ikke engang noget imod at ligge moderat i overkanten. Moderat, siger jeg, for det kan selvfølgelig ikke nytte noget at forhøje benzinpriserne med adskillige kroner, sådan at alle, der bor syd for Ålborg, tanker op i Tyskland. Så er der ikke noget vundet for miljøet. Men selv hvis vi tager højde for, at vi ikke skal have nogen eksplosion i grænsehandelen, er der altså pæne muligheder for at bevæge sig her, fordi tyskerne har sat afgifterne op på benzinen.

Så er der kulafgiften i lovforslag nr. L 301. Den kan vi også støtte som et nødvendigt led i at nedbringe CO₂-belastningen og den truende drivhuseffekt. Men her vil vi godt lige have undersøgt under udvalgsarbejdet, om den isole-rede stigning i kulprisen risikerer at give en dårligere udnyttelse af fjernvarmenettene og spildvarmen fra kraftvarmeværkerne ved at favorisere oliefyrr. Det kan blive nødvendigt med nogle opfølgende afgifter, tror jeg, på anden vis på olie eller måske en såkaldt bypass-afgift på brug af oliefyrr i fjernvarmeområdet, som Kommunernes Landsforening foreslog for et par år siden. I hvert fald må sigtet med det, vi gør, være at få den maksimale miljøeffekt.

Endelig er det for kulafgiftens vedkommende et godt eksempel på, at det er fuldstændig meningsløst at lade erhvervslivet slippe.

Så er der lovforslag nr. L 302, elafgiften. Det er igen for at mindske CO₂-belastningen, og igen støtter vi den. Men vi er imod den særra-